

BUDE VÁS ZAJÍMAT

● (s-ma) Jedním z prvních organizačních opatření nového prezidenta americké modelářské organizace AMA Cliff Weiricka bylo zřízení tří komisí: pro volný let, pro upoutaný let a pro RC modely. Každá z komisí má předsedu, který si vybere členy. Cílem komisí podle představy Cliff Weiricka je udržovat co nejtěsnější styk s modeláři, zjišťovat jejich názory na jednotlivé kategorie a zajistit tak, aby soutěžní pravidla odpovídala představám většiny. Je to přání jistě správné, ale patrně poněkud optimistické.

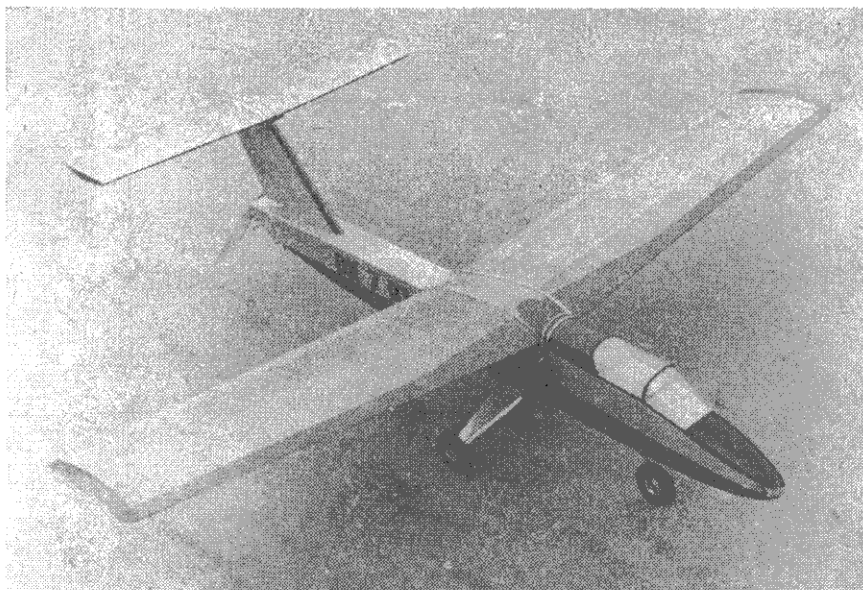
● (s-ma) V Itálii začal vycházet nový časopis „Modelli e Sport“, který rediguje Alessandro Tadecola. Časopis je tištěn ofsetem. Úvodní květnové číslo mělo barevnou obálku. Významná část časopisu je věnována italským soutěžím a závodům. Mimoto v prvním čísle byly i zajímavé technické články, např. o novém akrobatickém motoru Fox, plánek a popis velmi dobrého volného motorového modelu, studie o laděných výfucích apod.

● (s-ma) Letečtí modeláři ve Wichita Falls (město v USA asi se 100 000 obyvateli) mají pouze malou klubovnu o rozměrech asi 3 × 3 m. Aby získali podporu pro svou činnost, uspořádali ve spolupráci s modelářskou oblastí VIII – zahrnující pět států (New Mexico, Oklahoma, Arkansas, Louisiana a Texas) a 1 400 organizovaných členů AMA – velkou propagační soutěž. Na soutěži se létalo ve 36 kategoriích, byla vysílána dvěma televizními stanicemi a diváků bylo od 15 000 do 20 000.

● (s-ma) Jak jsme již psali, existují – především v USA – četní sběratelé starých motorků, jejichž sbírky jdou do stovek kusů. V poslední době se podle inzerátů v časopisech objevují noví sběratelé, specializující se na staré typy RC souprav.

● (s-ma) V Toledu v USA byla v květnu uspořádána třetí konference o radiovém řízení modelů. O jejím úspěchu svědčí to, že bylo zaregistrováno 2 130 platících účastníků a 58 výrobců vystavujících modelářský RC materiál (nejen radiové soupravy, ale i stavebnice modelů, motory apod.). Poprvé též byla zastoupena Evropa, a to Fritz Boschem od firmy Simprop. Všichni zmínění platící účastníci (s výjimkou výrobců) byli amatéři a v jejich počtu nejsou zahrnuti manželky a děti.

● (s-ma) Ve dnech 24. až 30. července se konalo na letišti námořního letectva Los Alamitos u Los Angeles mistrovství leteckých modelářů AMA. Soutěžilo se celkem ve 45 kategoriích. Poprvé se létalo v některých nových kategoriích: volné motorové modely s motory do 1,5 cm³; makety starých letounů; pokojové makety; „proto“ rychlostní modely do 2,5 cm³ a 5 cm³; „proto“ rychlostní pro juniory do 1,5 cm³ s plochými „profilovými“ trupy apod. („Proto“ je rychlostní závod s pevným startem.)

DELFIN II

sportovní RC model na motor 1-1,5cm³

Konstruoval a píše Jaromír BÍLÝ, LMK Mělník

Když jsem začátkem letošního roku poslal do Modeláře malý plánek Delfína, netušil jsem, jaký „ta věc“ bude mít ohlas. Přiznávám, že mě překvapilo, kolik modelářů dělá „radiáčky“, jen pro zábavu a bez ambic vyhrávat sošky, vázy, popelníky a podobné více nebo méně užitečné předměty pro domácnost. Mnozí z nich mi napsali o plánek ve skutečné velikosti. Avšak jeho originál (umně vyvedený postelkou na rubu vánočního papíru) se nezachoval, a těch pár kopií 1 : 2 (tak byl kreslen plánek pro Modelář), které jsem mohl pořídit, bylo pryč na to tata. Dalším zájemcům jsem se už jenom omlouval a slíboval, že to namaluji znovu.

Redakce ale projevila pochopení, a tak vám předkládám Delfína znovu, tentokrát trochu většího, aby se do něj – při troše dobré vůle – vešla i populární souprava GAMA (předělaná na magnetový vybavovač nebo některé servo).

Základní verze Delfin II – pro rekreační létání – je opět bez podvozku. A pro ty šťastlivce, kteří mají doma vhodnou „ranvej“, jsem přikreslil podvozek, jehož přední část se přišroubovává a zadní přivazuje gumou. (Aby se s tím dalo eventuálně jít „mezi lidi“.)

STAVBA MODELU

je velmi jednoduchá a výkres snad dosti podrobný a tak se omezím na několik poznámek:

S tuzemskými motory vychází Delfin II mírně těžký na ocas. K dovážení slouží „větronářská“ hlavice. Vyplatí se tudíž šetřit vahou na zadní části modelu (od odtokovky křídla dozadu). Naopak, před náběžkou si můžeme dovolit stavět „pocitivě“. Rozhodně nemá smysl dělat např. hlavici balsovou.

Žebra křídla jsou zhotovena osvědčenou „rašplovou“ interpolací, tj. obroušením zhruba vyříznutých balsových žeber na celou půlku křídla, sevřených mezi dvě okrajová žebra (šablony) z překližky tl. 2 mm. Střední žebro vyřízneme zvlášť (má odlišný zářez pro hlavní nosník) a po obvodě je snížíme o tloušťku balsového potahu. Stejně snížíme i další dvě středová žebra, u dalších čtyř uděláme snížení jen v přední a zadní části – podle klínového zesílení náběžky a odtokovky – viz výkres. Křídlo stavíme tak, že na překližkovou

(Pokračuje na str. 18)

RC MODEL DELFÍN II

Dokončení ze str. 15

spojku tvaru otevřeného V nalepíme střední žebro, horní a dolní lištu hlavního nosníku a pak běžným způsobem sestavíme na pracovní desce půlku křídla. Druhou půlku sestavujeme až po zalepení a důkladném zaschnutí první půlky. Křídlo potáhneme tlustým Modelspanem.

Trup. Bočnice z balsy tl. 2,5 mm jsou v přední i zadní části zesíleny překližkou tl. 0,8 mm. Mezi bočnice zalepíme přepážky a motorové lože; trup při tom leží na boku na pracovní desce. Po zaschnutí trup postavíme do normální polohy, zalepíme hlavici a „sbíhavost“ bočnic zkontrolujeme podle plánu. Po zaschnutí nalepíme na bočnice mezi hlavici a přepážku 1 a za přepážku 8 – nad a pod motorové lože – balsová prkénka tl. 3 mm a opracujeme je podle bokorysu trupu. Po zalepení zbývajících výkličků – viz plánek – a držáku serva (ten si musíte vymyslet sami podle použitého serva) potáhneme trup shora balsou tl. 2,5 mm. Zdola potáhneme trup až po přilepení směrovky, instalaci a přezkoušení mechanismu řízení směrovky, zalepení výztuh pod směrovkou a zapojení a zajištění táhla směrovky. Další postup je již dostatečně zřejmý z výkresu.

Základ kabiny tvoří balsové prkénko tl. 3 mm, upravené půdorysně podle hotového trupu. Šířku zmenšíme o tloušťku celuloidu. Prkénko shora nařízeme příčným řezem asi do poloviny tloušťky, nalomíme, zalepíme a přivážeme gumou na odpovídající místo na trupu. Přilepíme tři přepážky kabiny (první na plánu není – obkreslíme ji podle přední části trupu, viz výkres, pohled C), dále bočnice a vše zajistíme ve správné poloze špendlíky.

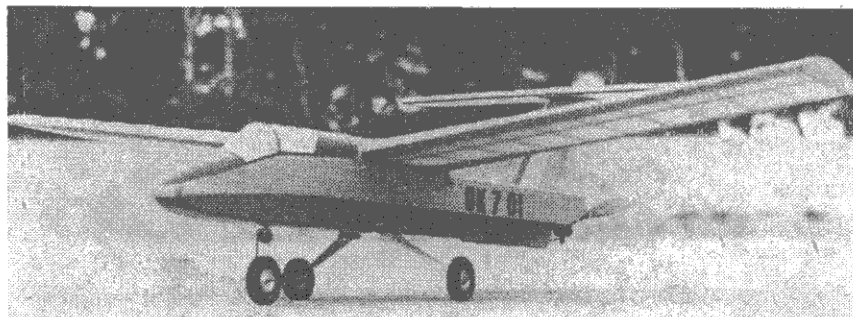
Po zaschnutí vyvrtáme současně do první přepážky kabiny a přední části trupu díru o $\varnothing$ 3 mm a na bočnice – za přepážku

ček o $\varnothing$ 3 mm, na dno kabiny nalepíme úpěnlivou prosbu o navrácení modelu v případě ulétnutí (z „Obtisků“ Modelář) a kabinu potáhneme celuloidem. Celý trup je potažen tenkým Modelspanem.

Směrovce věnujeme zvýšenou pozornost. Musí být tuhá, dobře zakotvená

potah střední části je lepen mezi žebra. Celá výškovka je potažena tenkým Modelspanem.

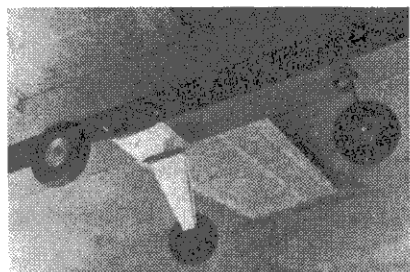
Na výkrese je zakresleno motorové lože pro motor Jena 1 cm³. Tento motor lze doporučit pro verzi bez podvozku a vzletovou váhu modelu do 1 000 g. Pro verzi s podvozkem je vhodnější motor 1,5 až 2 cm³. Zakreslené potlačení motoru (-7°) je jakási „průměrná hodnota“ a může se pro různé výkonné motory mírně lišit. Do strany motor není vyosen. Při zalétávání je tedy nutné počítat s malou změnou potlačení motoru.

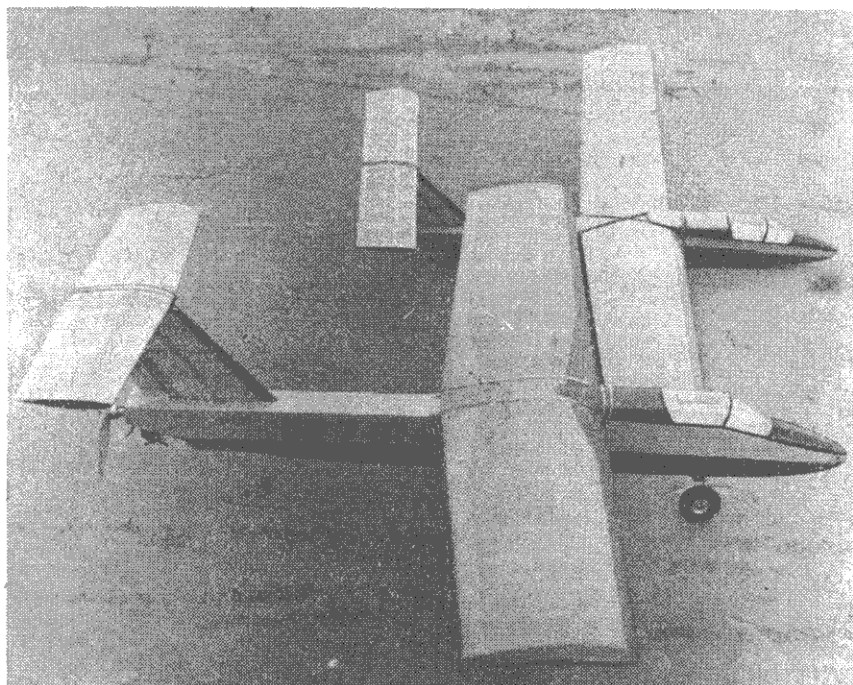
v trupu a úložná deska výškovky musí být pečlivě přilepena. Žebra zhotovíme rovněž „rašplovou“ metodou. Jelikož žeber je malý počet, je výhodné proložit mezi jednotlivá žebra zbytky balsových prkének. Bez tohoto opatření vycházejí některé úkosy nepříjemně šikmé. Potah směrovky je z tlustého Modelspanu.

Výškovka je běžného provedení. Žebra zhotovíme opět rašplovou metodou. Tuhý

Zalétáváme model vyvážený a seřizovaný přesně podle plánu. Bude-li nutný nějaký zásah, vyvarujeme se zmenšování úhlu seřizení, tzn. upravujeme vyvážení, sklon osy tahu vrtule (natahovááním – natlačovááním motoru), případně zvětšíme úhel seřizení na nejvíce $+4^\circ$.

10 – přilicujeme a prozatímně přilepíme blok balsy. Po opracování do oblého tvaru blok odtrhneme, vydlabeme na tloušťku stěny asi 3 mm a definitivně přilepíme. Do první přepážky zalepíme bambusový kóli-

A ještě poznámku pro ty, kdo postavili původní verzi modelu Delfin podle Modeláře č. 3/1967: nalétali jsme již s několika Delfíny pěkných pár hodin a zkoušeli jsme všechno možné, mimo jiné i mezní hodnoty seřizení. Při tom jsme přišli na lepší seřizení, než jaké je uvedeno na výkrese v Modeláři. Opravte si laskavě výkres (a model) takto: poloha těžiště 62 mm za náběžnou hranou křídla, úhel seřizení

Nový a původní Delfin (na snímku vzadu)

$+3^\circ 30'$, osa tahu vrtule skloněna asi o -7° . Uvedenou změnou se model stal pomalejším, ale podstatně získal na podélné stabilitě, což je zvláště důležité pro začátečníky.

Případné dotazy rád zodpovím (J. B., Revoluční 2563, Mělník).